

за сжзаклѣтието. Азъ смѣло мога да ви кажа, че въ тѣхъ сжмъ увѣренъ повече, нежели въ сички васъ, даже и въ себѣ си. Тие имать особено преимущество да бждатъ глухи и нѣми отъ самото си рождение. (Веселостъ и бжбране. Саладо слаза тжржественио отъ катедрата. Уарихъ се качва на мѣстото му.)

Улрихъ.

Това ли е сжбранието на оние хора, които приготовлвватъ свободата на земята си предъ очите на всемогщиятъ богъ? Или ние са намираме въ стаята на тиранинѣтъ, посрѣдъ неговите шутове, на които са смѣятъ даже и слугите, когато са тие препиратъ? Тука има такъв единъ човѣкъ, предъ когото сички ние трѣба да са зачервимъ, защото той, отъ жадостъ камъ насъ, отъ жалостъ камъ майките ни и сестрите ни, са е рѣшилъ да са пожертвува самъ, или да земе отгоре си окончателната работа въ борбата. Сжжргъта на графѣтъ ще да остави на другите само посрѣдствена опасностъ, защото сждилищата могатъ и да убиятъ и да простатъ оние хора, които сж изгубиле началникѣтъ си. Само онзи, — ще му измѣни ли ржката или ще му слугува вѣрно, — само той трѣба да умре. Толкова, колкото и вие, а може би и повече отъ васъ, и той бѣше привързанъ камъ животѣтъ съ сладки и съ могжществени сжжрзски. И ето насжрчаванието, което му ние даваме въ послѣдната минута! За да отжрве отъ страданията нашите сжрца, той раздира своето съ ржката си. И ето нашето «сбогомъ» на тая жертва! Азъ го познавамъ, мои приятели; азъ бѣхъ до него преди малко време; азъ джржехъ ржката му; азъ осѣщахъ, че тая ржка трѣнереше. Но уплаши ли са той? Не, той само са сжмиѣваше и душата му силно сжжрбеше: когато той слушаше въ тие важни